

HISTORIA KOLEKCJI

PRACE STUDYJNE I DYPLOMOWE AKADEMII SZTUK PIĘKNYCH WE WROCŁAWIU

Marta Drobińska

Akademia Sztuk Pięknych we Wrocławiu (dawniej Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych) od początku swojego istnienia rozpoczęła budowanie kolekcji prac studentów i pedagogów. Pomysłodawcą i zarazem realizatorem stworzenia Zbioru Prac Studyjnych był profesor Stanisław Dawski. „W czasie mojej kadencji jako prorektor zainicjowałem organizację Muzeum Uczelnianego jako placówki naukowo-dydaktycznej, uważając, że każda wyższa szkoła artystyczna powinna legitymować się dorobkiem swoim, wynikami pracy dydaktycznej przez metodyczne przedstawienie prac studentów i dyplomantów, a materiał ten przedstawiony w sposób uporządkowany jest

From the beginning of its existence, the Academy of Art and Design – ASP (former State Higher School of Fine Art – PWSSP) was building up the collection of works created by the students and teachers. The originator and at the same time executor of the idea to form the Collection of Studio Works was Professor Stanisław Dawski. “At the time of my term as a Vice Rector I initiated the organization of the School Museum as a scientific and educational institution, considering that every higher education art school should give evidence of its achievements and the results of educational work through systematic presentation of works by students and degree candidates, and that presenting this mate-

Stanisław Dawski, Xawery Dunikowski – ok. 1960 r.

dowodem metod i realizacji programów oraz podstawą do ich ewentualnego korygowania¹. Była to koncepcja unikalna w szkolnictwie artystycznym lat pięćdziesiątych ubiegłego wieku. Dawski widział bowiem muzeum jako podporę dydaktyki, dającą świadectwo realizacji programu i sprawdzian metodyki kształcenia. Sam zresztą w dużej mierze był autorem owego programu. Wyzna-
czał on dwuletni okres kształcenia podstawowego, opar-
tego na nauce rysunku, malarstwa, rzeźby i kompozycji. W drugim etapie studenci wybierali specjalizację, jed-
nocześnie kontynuując pozostałe przedmioty. Przywią-
zanie Dawskiego do uczenia podstaw, kładzenie nacisku
na pełne ogólne przygotowanie plastyczne, a następnie
specjalistyczne przygotowanie praktyczne w kontakcie
z przemysłem, miało dać studentom, a później absol-
wentom, swobodę kierowania swoją drogą zawodową.
Zamierzeniem Profesora było wykształcenie artysty, który
byłby zdolny do podejmowania różnorodnych zadań.
„Ideałą moją było, żeby nie uczyć specjalisty, tylko dać tak
pełne i ogólne przygotowanie artystyczne, żeby dopiero
w życiu człowiek stawał się specjalistą²”.

Pomysł kolekcjonowania zbiorów zrodził się krótko po rozpoczęciu funkcjonowania uczelni, bo już w 1948 roku. Do tego czasu nie gromadzono prac po wy-
stawach rocznych. Po roku 1948, będąc już na stanowisku
wicedyrektora do spraw nauczania, Dawski przedstawił
swoją koncepcję Rektorowi – Eugeniuszowi Geppertowi.
Nie została ona jednak zaakceptowana. „Po pewnym cza-

rial in an ordered way is a proof of methods and carrying out programmes, as well as a basis for their possible correction.” It was a unique concept in the field of art education in the 1950s, as Dawski considered the museum as a foundation for didactics, an evidence of carrying out the programme and a test of teaching methods. Besides, to a large extent he was the author of that programme himself. He set out a two-year period of primary education, based on courses in drawing, painting, sculpture and composition. On the second stage the students would choose specializations, at the same time continuing to study the mentioned subjects. Dawski’s attachment to teaching the basics, the emphasis on full general artistic preparation, followed by spe-

Obrona pracy dyplomowej w sali wystawienniczej Muzeum - lata 60.

sie, jak zacząłem na to spoglądać, jak zacząłem gromadzić jakieś prace studenckie, żeby zapoczątkować jakieś muzeum, jakieś zbiory, pewnej niedzieli powyciągałem wszystko zza szaf, zza biurka i zrobiłem taką wystawę sam dla siebie. Zobaczyłem wtedy, że my jesteśmy absolutnie inni od starych akademii, od starych szkół i zacząłem się nad tym zastanawiać i wyciągać wnioski. Geppert był trochę przeciwny takiemu gromadzeniu tych prac; on uważał, że to nie jest jeszcze takie, żeby z tego robić muzeum. A te pierwsze prace były, według mnie, najciekawsze³.

Mimo braku zachęty ze strony władz uczelni, Dawski zaczął gromadzić zbiory, korzystając z pomocy pana Stefańczyka – ówczesnego kierownika działu gospodarczego. Od 1952 roku, już jako rektor, Dawski systematycznie kontynuował prace związane z powiększaniem kolekcji. W tym samym czasie do istniejącego budynku szkoły przy ul. Traugutta zostało dobudowane niewielkie skrzydło z kilkoma pomieszczeniami przeznaczonymi dla muzeum. Rok 1954, w którym to zbiory zostały przeniesione do nowej siedziby, uważa się za datę rozpoczynającą oficjalnie działalność Zbiorów Prac Studyjnych PWSSP we Wrocławiu⁴.

Działania organizacyjne były tolerowane przez Ministerstwo Kultury, jednak bez konsekwencji statutowej. Ta kwestia pozostawała nierozwiązana. Już w 1965 roku profesor Dawski sygnalizował problemy związane z nie do końca określoną rolą Zbiorów i brakiem wystarczającej przestrzeni dla nich w PWSSP: „W chwili obecnej zgromadzono w muzeum taką ilość eksponatów, że nie mieszczą się już w istniejących pomieszczeniach. Zdaniem moim – powinno się placówkę tę koniecznie rozbudować, walczyć o lepsze pomieszczenia dla narastających zbiorów

Ekspozycja stała, lata 60. XX w.

cialist practical training in connection with the industry, was to provide the students, and later the graduates, with freedom to shape their professional career. Dawski attempted to educate an artist who would be able to perform varied tasks. “My idea was not to educate a professional, but to give as full and general artistic preparation, so that an individual could turn professional later in their life”.

The idea to establish a collection was conceived shortly after the school had been established, that is already in 1948. Until that time the works presented at annual exhibitions were not stored. After 1948, already holding a post of a Vice Director for Didactics, Dawski presented his concept to the Rector, Eugeniusz Geppert. It was not accepted, though. “After some time, when I started to observe it, when I started collecting some student works to start some museum, some collection, one Sunday I took everything from behind wardrobes and desks and created a sort of an exhibition for myself. Then I noticed that we are totally different from the

Ekspozycja stała, lata 60. XX w.

Prezentacja dyplomów, lata 70.

– dla umożliwienia właściwszej ich ekspozycji, walczyć o jej lepsze wyposażenie, o właściwy personel – który by gwarantował normalną pracę tej placówki o dużym znaczeniu dla naszej Uczelni i kultury polskiej”⁵. „W perspektywie zamierzamy (...) poważnie powiększyć Muzeum Szkoły. To, które posiadamy, już dawno przestało wystarczać. A prac ciągle przybywa”⁶.

Odrębnym zagadnieniem był brak stałej i wykwalifikowanej kadry. Zbiorami początkowo opiekowały się asystentki: Irena Lipska-Zworska i Halina Pawlikowska. Praca w muzeum, mimo iż wykonywana z dużym zaangażowaniem, stanowiła dodatek do ich podstawowych obowiązków na uczelni.

W 1958 roku muzeum przygotowało stałą ekspozycję. Zaprezentowane zostały najciekawsze prace kursowe i dyplomowe ze wszystkich dyscyplin plastycznych obecnych w uczelni, z dominacją ceramiki i szkła – specjalizacji unikatowych w skali kraju. Pochodzące z tamtego okresu zapisy w „Złotej księdze” muzeum świadczą

Prof. Stanisław Dawski

old academies, from old schools, and I started thinking about all of that and making conclusions. Geppert was a bit opposed to such a collection of works; he thought they were not good enough to put them in a museum. And those first works were in my opinion the most interesting ones”.

Despite the lack of encouragement from the school’s authorities, Dawski began assembling the collection with help from Mr Stefańczuk – the then Head of the Commercial Division. From 1952, already as a Rector, Dawski systematically continued the collection’s expansion. At the same time the existing building on Traugutta Street gained a new wing with a few rooms designed for the museum. 1954, the year that the collection was transferred to the new premises, is considered as the official founding date of the Collection of Studio Works of PWSSP in Wrocław.

The organizational activities were tolerated by the Ministry of Culture, but there was no statutory consequences. This issue remained unsolved. Already in 1965, Professor Dawski signalled the problems regarding the undefined status of the Collection and not enough room for them at PWSSP: “Until today, the museum has acquired such a number of items that there is not enough room for them in the existing space. In my opinion, this unit should definitely be expanded, we should fight for better space for the growing collection – for the possibility to present them in a more appropriate way, for a better equipment, for proper staff that would guarantee regular activities of this unit of a great importance for our School and Polish Culture”. “In prospect, we intend to (...) expand the School’s Museum significantly. The one we already have is not enough any more. And the works keep coming”.

Another issue was the lack of a full-time, qualified staff. Initially the collection was managed by Assistant lecturer, Irena Lipska-Zworska and Halina Pawlikowska. The museum work, although done with a great engage-

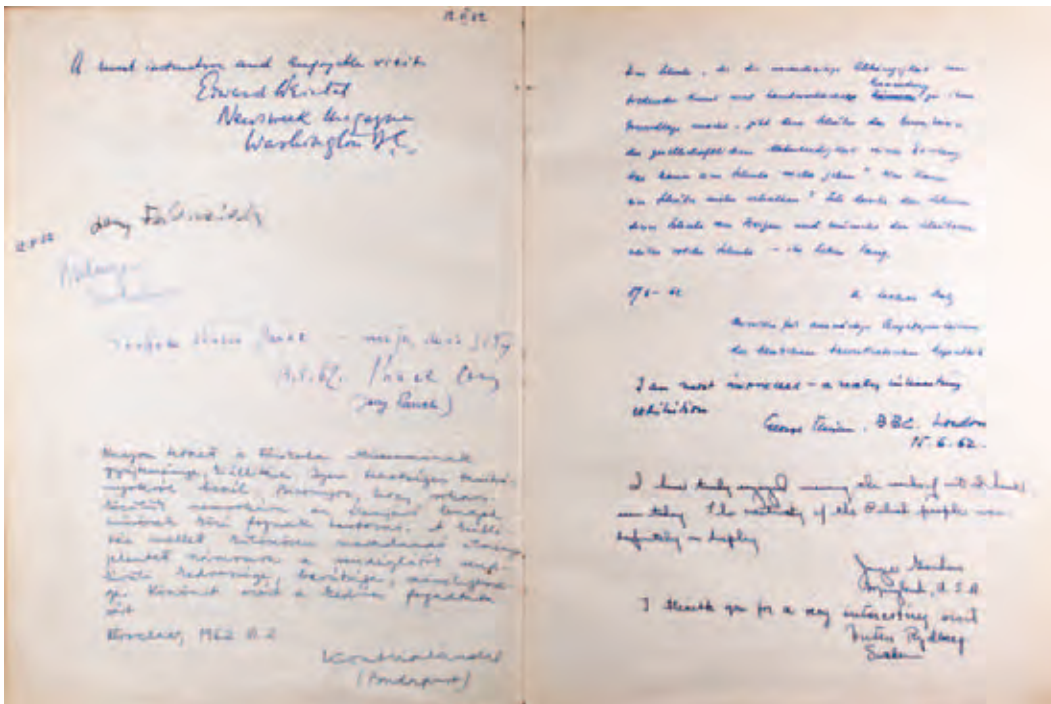

Halina Pawlikowska w sali wystawienniczej Muzeum - ok. 1955 r.

o dużym uznaniu, jakie mieli zwiedzający dla eksponowanych prac. Budynki przy ul. Traugutta nie były jedynym miejscem, gdzie można było podziwiać dorobek uczelni. Wielokrotnie Zbiory Prac Studyjnych PWSSP prezentowane były na ogólnopolskich wystawach. Pierwszy pokaz miał miejsce na II Festiwalu Szkół Artystycznych, który odbył się we Wrocławiu, w gmachu NOT-u, w 1955 roku. Dwa lata później, w Krakowie, podczas III Festiwalu Szkół Artystycznych, wrocławska uczelnia zdobyła nagrodę za najlepszą ekspozycję. Autorem projektu i realizacji na zlecenie rektora, prof. Dawskiego, był Mieczysław Zdanowicz. Kolekcja uczelniana kolejno brała udział w wystawach podczas IV Festiwalu

ment, was an addition to their primary professional duties at the Academy.

In 1958 the Museum developed a permanent exposition. It featured the most interesting studio and diploma works in all disciplines taught at the school, with glass and ceramics as dominant ones – specializations unique on the national level. Records in the Museum's Golden Book from that time give the evidence of the visitors' big recognition for the exhibited works. The buildings on Traugutta Street were not the only place where one could see the School's achievements. The PWSSP Collection of Studio Works was frequently presented during national exhibitions. The first show took place at the

Wpisy do Złotej Księgi Muzeum

Szkół Artystycznych w Łodzi w 1960 roku oraz na I Wystawie – targach Wzornictwa Przemysłowego w Poznaniu i na II Wystawie – targach Wzornictwa Przemysłowego w Warszawie w 1962 roku; na wystawie „Artysta plastyk w przemyśle” w warszawskiej Zachęcie w 1960 roku. W latach 1961 i 1962 część zbiorów (eksponaty ceramiki unikatowej i przemysłowej oraz szkła kryształowego) złożyła się na wystawę objazdową po Ośrodkach Kultury Polskiej w placówkach dyplomatycznych PRL. Po przenosinach prof. Dawskiego do warszawskiej ASP w 1970 roku muzeum utraciło swojego opiekuna i mentora. Nadal przekazywano do zbiorów prace studentów, jednak miejsce to funkcjonowało bez jasno określonych zasad, co w bezpośredni sposób przekładało się na brak elementarnych warunków do zabezpieczenia eksponatów. W codziennej prasie ukazał się bardzo krytyczny głos w tej sprawie: „Nie nastraja optymistycznie widok przysypanego tynkiem szkła, rzuconych beładnie w kąt projektów technicznych, stosu mebli, jakby przygotowanych do spalenia, farb płatami odpadających z olejnych płócien, form ceramicznych, które zbite ciasno jedna obok drugiej wywołują jak najprzykrejsze wrażenia. Trudno w tej glinianopochodnej masie odróżnić kształty, a już na pewno niemożliwe jest porównywanie glazur czy malatur”⁷.

Zbyt duże nagromadzenie przedmiotów na stosunkowo małej przestrzeni było wynikiem braku troski o zbiory, ale także przepisów, które obowiązywały szkoły artystyczne do przechowywania każdego dyplomu w całości. W latach wzmożonej współpracy PWSSP z przemysłem szklarskim i ceramicznym, która przypadła na lata siedemdziesiąte i osiemdziesiąte, prace dyplomowe rozrastały się do zespołu kilkudziesięciu elementów. Sale wystawiennicze szybko zapełniły się jako magazyny. Początek lat siedemdziesiątych to czas wygaszania dzia-

2nd Festival of Art Schools in Wrocław, in the building of NOT in 1955. Two years later in Cracow, during the 3rd Festival of Artistic Schools, Wrocław's Academy received an award for the best exhibit. The author of the project and its realisation by order of the Rector was Mieczysław Zdanowicz. The school's collection subsequently participated in exhibitions during the 4th Festival of Art Schools in Łódź in 1960, the 1st Exhibition at Industrial Design Fair in Poznań and the 2nd Exhibition at Industrial Design Fair in Warsaw in 1962 as well as the exhibition Fine Artist in the Industry at Warsaw's Zachęta in 1960.

In 1961 and 1962 a part of the collection (artistic and industrial ceramics as well as crystal glass) was included in a travelling exhibition presented in Polish Cultural Centres at diplomatic outposts of People's Republic of Poland.

After Professor's Dawski's transfer to the Academy of Fine Arts in Warsaw in 1970, the Museum lost its custodian and mentor. Students' works were still being added to the collection, yet the unit was functioning under no clear regulations, which directly resulted in a lack of elementary conditions for preservation of the objects. Daily press stood up to speak about this issue: “The view of glass covered with plaster, technical designs scattered chaotically around the room, a pile of furniture, as if waiting to be burnt, paint falling off of oil works, ceramic forms, squeezed tightly one next to the others does not leave positive vibes, it makes the worst impression. It is difficult to distinguish shapes in this clay-like mass, and comparing glazes or paintings is completely impossible”.

The excessive accumulation of objects within a relatively small space was a result of the negligence of the collection as well as the rules that obliged art schools to

łałości muzeum i w konsekwencji zawieszenia działalności ekspozycyjnej.

Podczas kadencji rektorskiej prof. Andrzeja Klimczaka-Dobrzanieckiego, w 1991 roku obchodzono 200-lecie szkół plastycznych we Wrocławiu. Dla uczelni rocznica była bodźcem do reaktywowania muzeum po 20-letniej przerwie. Na pierwszej wystawie można było obejrzeć ceramikę, szkło unikatowe, witraże, malarstwo, grafikę i plakaty wykonane przez pedagogów i studentów PWSSP z ostatnich 10 lat. Początkowo ekspozycja zajmowała jedno pomieszczenie dawnego muzeum. Z czasem przestrzeń wystawiennicza powiększyła się o kolejne dwie sale, tym samym powracając do kształtu nadanego siedzibie Zbiorów Prac Studyjnych przez prof. Dawskiego. W największej sali zorganizowano przegląd dorobku uczelni, w dwóch mniejszych umieszczono wystawy czasowe. Pieczę nad zasobami muzeum powierzono Annie Kopaczyńskiej i Dorocie Schroeder. Kilka lat później, wraz z dydaktykami Wydziału Ceramiki i Szkła, podjęły się one przygotowania wystaw przekrojowych prezentujących dorobek Katedry Szkła oraz Katedry Ceramiki.

W 1997 roku w Muzeum Historii Przemysłu w Opatówku otwarto wystawę „Szklane – nieznanne”. W ekspozycji znalazły się najciekawsze prace studentów wrocławskiej ASP z zakresu szkła użytkowego, w którym artystycznie interesująca koncepcja podporządkowana została wymogom seryjnej produkcji. Rok później, w tym samym miejscu, gościła druga wystawa, dopełniająca pierwszą: „Ceramika – nieznanne”, obrazująca dorobek wzornictwa ceramicznego.

Od 1999 roku muzeum kierowała Dorota Schroeder, a od 2001 do 2011 – Dorota Miłkowska. Początek lat dwutysięcznych zaowocował dwoma znaczącymi wystawami, zorganizowanymi przez Wydział Ceramiki i

Ekspozycja stała z roku 2002

store all diploma works. In the years of intensified collaboration between PWSSP and the glass and ceramics industries that took place in the 1970s and 1980s, the diploma works would consist of up to a few dozen pieces. The exhibition rooms were soon filled up as stockrooms. The beginning of the 1970s was the time when the museum's activity was dying out and consequently its exhibition activities were suspended. In 1991, during the term of Professor Andrzej Klimczak-Dobrzaniecki as the school's Rector, Wrocław celebrated the 200th an-

Ekspozycja towarzysząca Sympozjum Ceramiki i Szkła w 1994 r.

Okładka katalogu „WROCLAWSKI OGRÓD CERAMIKI”

Szkła we współpracy z Muzeum ASP. Pierwsza z nich zatytułowana „Jak szkło kruche”²⁸ prezentowała szkło artystyczne, druga – „Wrocławski ogród ceramiki”²⁹. Podobnie jak poprzednio eksponowane zostały dyplomy i prace kursowe z ostatnich 50 lat działalności uczelni. Oba wydarzenia miały na celu nie tylko przybliżenie kolekcji prac, odkrycie dawno niewidzianych eksponatów, lecz także unaocznienie zjawiska twórczych inspiracji tym, co już było, wyrastanie nowego z tego, co już od lat ukształtowane.

W 2005 roku do muzeum dołączone zostały zbiory archiwalne Działu Dokumentacji i Informacji Naukowej ASP we Wrocławiu. Kolekcje fotografii, katalogi, dokumenty, notatki, wycinki prasowe stanowią niezwykle ważne uzupełnienie zbiorów muzealnych, razem tworząc kompletne świadectwo działalności artystycznej uczelni od początków jej istnienia.

W 2008 roku część kolekcji prac ceramicznych zyskała nowe pomieszczenie magazynowe w postaci bunkra na ul. Białodrzewnej. Jeszcze w tym roku budynek ten zostanie zaadaptowany jako dom kultury, a prace zostaną przeniesione w inne miejsce.

W 2011 roku kierownikiem muzeum został mianowany Krzysztof Pachurka. Rok później podjął decyzję przeprowadzenia dokładnej inwentaryzacji zbiorów muzealnych. Działania te są realizowane w ramach projektu „Upowszechnienie informacji o dziedzictwie artystycznym twórców związanych z Akademią Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu”. Oprócz niewątpliwie ważnego efektu tych działań, jakim jest pełne poznanie i zdigitalizowanie zasobów magazynów, uporządkowanie tych pomieszczeń, najważniejszym celem pozostaje upublicznienie efektów pracy, przybliżenie

niversary of the city's art schools. For the School, this anniversary was a stimulus to revive the museum after the 20-year break. The first exhibition presented ceramics, artistic glass, stained glass, paintings, graphics and posters created by students and teachers of PWSSP during the past 10 years. Initially the show was held in one exhibition room of the former museum. Over time, it expanded, taking up two more rooms, thus returning to the shape given to the unit housing the Studio Works Collection by Professor Dawski. The presentation of the School's artistic output was located in the main room, while two smaller ones featured temporary exhibitions. The custodians of the museum were Anna Kopaczyńska and Dorota Schroeder. A few years later, together with professors at the Faculty of Ceramics and Glass, they started organizing cross-sectional exhibitions presenting the output of the Glass Department and Ceramics Department.

In 1997 the History of Industry Museum in Opatówek held an exhibition Glass – Unknown which included the most interesting utility glass works by Wrocław's Academy students, in which the artistically interesting concept was subordinated to the requirements of mass production. A year later the same museum organized the second exhibition, complementary to the first one: Ceramics – Unknown, presenting the works in ceramic design.

From 1999 the museum was run by Dorota Schroeder, and between 2001-2011 by Dorota Miłkowska. The beginning of the 2000s resulted in two significant exhibitions, organized by the Faculty of Ceramics and Glass in collaboration with the Academy's museum. The first one was called Fragile Like Glass and presented artistic glass, the second one – Wrocław's Garden of Ceramics. Just like before, they presented diploma and studio works from the past 50 years of the School's activities. The aim of both events was not only to present the collection of works and reveal the long-hidden pieces, but also to visualize the phenomenon of creative inspiration by what happened before, the emergence of the new out of what has been there for years.

In 2005 the archive materials of the Division of Documentation and Scientific Information of Wrocław's Academy of Art and Design was added to the museum collection. Series of photographs, catalogues, documents, notes and newspaper clips are exceptionally important supplement of the museum collection, together constituting a complete evidence of the Academy's activities from the beginnings of its existence.

Ekspozycja stała - 2012 r.

Przygotowania do wystawy Eugeniusza Geta Stankiewicza. Galeria NEON 2012 r. szerokiemu gronu odbiorców historii uczelni poprzez pokazanie jej dorobku artystycznego za pomocą platformy internetowej.

W 2013 roku muzeum zyskało nową przestrzeń wystawienniczą w nowo wybudowanym gmachu ASP – Galerię Neon. Jest to miejsce przeznaczone na ekspozycje czasowe. Działalność galerii zainaugurowała wystawa plakatów Eugeniusza Geta Stankiewicza, przygotowana przez pracowników muzeum.

Po 60 latach działalności muzeum niewiele powiększyła się zajmowana przestrzeń, za to znacznie rozrosła się kolekcja. Rok po roku, systematycznie uzupełniana o następne dyplomy i prace kursowe. W tej chwili jest najpełniejszym i najwierniejszym dowodem działalności artystycznej i dydaktycznej wrocławskiej ASP. Zdigitalizowane i upublicznione zbiory będą dostępne dla wszystkich, przestaną istnieć jedynie od wystawy do wystawy.

In 2008 a part of the collection of ceramic works gained new stockroom space in a bunker on Białodrzewna Street. Yet this year the building will accommodate a community centre and the stored items will be transferred to a different place.

In 2011 Krzysztof Pachurka was appointed to the post of Museum Manager. A year later he made a decision to conduct a detailed inventory of the museum's collection. These activities have been carried out within the framework of the project "Promoting the information about artistic heritage of Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław." Apart from the undoubtedly important effect of this action, that is the full recognition and digitization of the items stored in stockrooms as well as putting them in order, the most essential goal remains to make the results of the work public, acquaint the broad spectrum of viewers with the School's history through presentation of its artistic achievements on the internet platform.

In 2013 the museum received a new exhibition space in a newly-launched building of the Academy – Neon Gallery. It is a place designed for temporary exhibitions. The activities of the gallery were inaugurated with an exhibition of posters by Eugeniusz Get Stankiewicz, organized by the museum staff.

After 60 years of the museum's activities, the size of its space has increased insignificantly, while the collection has largely expanded. Year after year it has been systematically supplemented with new diploma and studio works. At the moment it is the fullest and the most true evidence of the artistic and educational activities of Wrocław's Academy. The access to the digitized and publicized collection will be permanently available to everyone, not just from one exhibition to another.

Ekspozycja stała w Muzeum po remoncie sal ekspozycyjnych – 2013 r.

PRZYPISY:

1. Protokół z posiedzenia Senatu z dnia 24.06.1965 r., maszynopis, Archiwum ASP we Wrocławiu.
2. Wspomnienia prof. Stanisława Dawskiego spisane przez prof. Mieczysława Zdanowicza do Monografii PWSSP, maszynopis, Dział Dokumentacji i Informacji Naukowej ASP we Wrocławiu.
3. Tamże.
4. „Zbiory prac studyjnych PWSSP we Wrocławiu” była nazwą widniejącą na pieczęci, natomiast „Muzeum” funkcjonowało jako określenie potoczne. Zbiory nigdy nie uzyskały oficjalnie statusu muzeum. Jednostka ta nie spełniała szeregu wymogów, jakie narzucał schemat działalności instytucji muzealnej.
5. Protokół z posiedzenia Senatu z dnia 24.06.1965 r., maszynopis, Archiwum ASP we Wrocławiu.
6. Wycinek prasowy nieopisany, prawdopodobnie z 1963 r., Dział Dokumentacji i Informacji Naukowej ASP we Wrocławiu.
7. Ryszard Łubowicz, Muzeum nie zrealizowanych pomysłów, „Wieczór Wrocławia”, 29–31.10.1977.
8. Wystawa została zaprezentowana w Muzeum Historii Przemysłu w Opatówku, Muzeum Sztuk Użytkowych w Poznaniu, na Zamku Książ w Wałbrzychu. Komisarzami byli: ad. Barbara Zworska-Raziuk i as. Stanisław Sobota.
9. Wystawa została zaprezentowana w Muzeum Historii Przemysłu w Opatówku, w BWA we Wrocławiu, na Zamku Książ w Wałbrzychu, na Zamku Książąt Pomorskich w Szczecinie, w Warszawie, Poznaniu, Gdańsku i Łodzi. Komisarzem wystawy była prof. Grażyna Płocica.

BIBLIOGRAFIA:

- [1]. Protokół z posiedzenia Senatu z dnia 24.06.1965 r., maszynopis, Archiwum ASP we Wrocławiu.
- [2]. Wspomnienia prof. Stanisława Dawskiego spisane przez prof. Mieczysława Zdanowicza do Monografii PWSSP, maszynopis, Dział Dokumentacji i Informacji Naukowej ASP we Wrocławiu.
- [3]. Irena Pijaczewska, Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych we Wrocławiu w latach 1946–1950. Pierwsza kadencja rektorska, ksero, Dział Dokumentacji i Informacji Naukowej ASP we Wrocławiu.
- [4]. Wycinek prasowy nieopisany, prawdopodobnie 1963 r., Dział Dokumentacji i Informacji Naukowej ASP we Wrocławiu.
- [5]. Ryszard Łubowicz, Muzeum nie zrealizowanych pomysłów, „Wieczór Wrocławia”, 29–31.10.1977.
- [6]. Szklane nieznane, Wrocław 1997, katalog wystawy.
- [7]. Ceramika nieznana, Wrocław 1998, katalog wystawy.
- [8]. Jak szkło kruche, Wrocław 2001, katalog wystawy.
- [9]. Wrocławski ogród ceramiki, Wrocław 2002, katalog wystawy.
- [10]. Eugeniusz Get Stankiewicz – plakaty ze zbiorów Muzeum Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, Wrocław 2012, katalog wystawy.